

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat

Centraleta Girona: 972 18 64 00

Centraleta Barcelona: 93 227 66 00

Redacció Girona: Güell, 68. 17005

Redacció Barcelona: Diputació, 284, 4t. 08009

Director: Xevi Xirgo i Teixidor.

Directors adjunts: Jordi Grau (Girona), Pepa Masó (Societat), Joan Ventura (Informació Cultural), Xevi Sala (Opinió, Formats Especials i coordinació amb El Punt Avui Televisió), Ramon Roca (L'Econòmic i Informació econòmica), Miquel Riera (Presència, Tancament i Informació internacional), Joan Rueda (Ciutats i Informació local), Lluís Martínez (coordinació amb El Punt Avui Televisió).

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Pilar Esteban (Europa-Món), Anna Serrano (Política), Carles Sabaté (Societat), Jaume Vidal (Cultura), David Castillo (Suplement Cultura), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jordi Molins (Disseny), Montse Martínez (Apunts), Carme Tornis (Documentació), Antoni Dalmau (Tancament), Susanna Oliveira (Barçakids), Jaume Batchell (Producció), Montse Oliva (delegada a Madrid), Pere Gorgoll (Necrologiques), Gemma Busquets (Comunicació), Narcís Genís, Tura Soler, Xavier Castellón i Anna Puig (Comarques Gironines).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Gerència Comercial: Anna Maria Ribas.

Direcció Comercial: Eva Negre (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Maria Àngels Taulats (Setmanaris), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Carles Gri (Serveis al Lector).

Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Marc Masot (Programari), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/ldb4ds>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Què farà la CUP?

Té raó el vicepresident Junqueras quan diu que amb l'embolic aquest de la CUP estem "davant d'una qüestió de confiança política". Ja hi estàvem a principi d'any, quan va semblar que el triomf aconseguit per la CUP (el cap de Mas) era un trofeu prou espectacular per acceptar (i signar) el pacte amb Junts pel Sí i facilitar la formació d'un nou govern a Catalunya. Cinc mesos després és clar que no, que la CUP aquest pacte no se'l creia. O que se'l creia tan poc que no només no n'ha fet cas en diferents ocasions (fent perdre votacions a JxSí al Parlament) sinó que han arribat a dir públicament, després de l'assemblea d'Esparreguera, que se'n sentien "alliberats". Signen un pacte, amb un preu no gens menor, i unilateralment al cap d'uns mesos se'n senten "alliberats". Caram. I ara, per tant, suposo, se senten "alliberats" de les conseqüències que pugui tenir la seva esme-

“I si avui ho posen a votació i acaben amb un empat? I si...

na a la totalitat dels pressupostos. Perplexitat. Què farà la CUP? Aquesta és la pregunta del milió. Avui, vorejant el límit (vaja quina novetat!) la CUP es reuneix. Què poden decidir? No se sap. Podrien decidir que sí, que donen suport als pressupostos, però també podrien decidir que no, que no retiren l'esmena a la totalitat. Podria ser que es mantingués el "no" absolut de la Gabriel, podria ser que fessin cas de la flexió de Baños ("els acords s'han de complir") o podria ser que trobessin allò que Salellas n'ha dit "alguna fór-

mula imaginativa" per sortir del pas. Vaja, que podrien decidir que fan un text alternatiu o també podrien decidir que no. I, dividits com sembla que estan, podrien decidir que no decideixen res fins a alguna cosa extraordinària el mateix dimecres al matí. I també podria ser que ho posessin a votació i que tot plegat acabés amb un empat, que no seria la primera vegada. Si es pot empatar a 1.515 (ep, i de veritat, eh) és que es pot empatar amb qualsevol altra xifra, no? Jo, i suposo que la majoria de vostès, confio que, com sempre, hi hagi un acord de darrera hora i que ens puguem agafar al "fil d'esperança" a què ja ens vàrem agafar al gener. Podria ser que sí, que hi hagués acord. I podria ser, és clar, que al cap d'un mes la CUP i JxSí ja estiguessin discutint per com es fa el procés constituent. I que fessin una assemblea per discutir-ho tot i es proclamessin "alliberats" de tot. Així ens va.

Desclot

Vicent Sanchis

La por de Convergència

Hi ha moltes rodes en aquest país. La del hàmbster és la més rodona i la més grossa, sí, però n'hi ha més. Hi ha, per exemple, la de la por convergent. Des de fa mil anys, els dirigents d'aquest partit, ara crepuscular, s'han queixat amargament de la "superioritat moral" amb què els castigaven els partits autoproclamats d'esquerra. L'"esquerra" els perdonava la vida, o no, sempre des de dalt. I ja se sap, la gallina de dalt caga sobre la de baix. L'"esquerra" tenia la veritat. I en feia una ostentació pública descarada. Quan Xavier Trias va arribar a l'alcaldia de

Sempre ha tingut por. El catalanisme mesurat és així

Barcelona no la va ocupar, només hi va arribar. El PSC, amb Iniciativa, l'havia ocupada des del primer moment. Com l'ha ocupada Ada Colau. L'actual alcaldessa actua sense escrúpols ni perdó. No va demanar-ne ni en va tenir des del primer dia. Va arrasar la terra. Trias

trucava abans d'obrir i demanava permís per seure. Evitava els conflictes i confiava en els qui se'n sentien enemics. Per això va pagar el lloguer als okupes de Gràcia. I els hauria convidat a un Negroni si hagués tornat a guanyar les eleccions. Ada Colau se'n desentén, dels senyors del banc, perquè ella se sent superior. Com Manuel Fraga amb el patriotisme dels altres. La vaga del metro, a Colau, no li fa ni fred ni calor. Què s'han cregut? Qui són aquests treballadors que no entenen que han de transigir amb qui els farà lliures? Convergència sempre ha tingut por. El catalanisme mesurat és així. Els altres aspiren a fer-ne. Per això són moralment superiors.

Les cares de la notícia

ALCALDE DE SANT FELIU DE GUÍXOLS

Carles Motas

Restitució històrica

La recuperació de la senyera de Rafael Patxot -industrial, mecenes i impulsor de l'IEC i de la meteorologia i l'astronomia abans de la guerra- és un gest simbòlic de la rehabilitació d'un català il·lustre, maltractat durant la guerra i també per l'ajuntament franquista.

INVESTIGADORA AL CENTRE DE REGULACIÓ GENÒMICA

Mara Dierssen

Estimular el cervell

Un estudi del Centre de Regulació Genòmica (CRG) i l'Institut Hospital del Mar d'Investigacions Mèdiques (IMIM) ha descobert un tractament que per primera vegada permet millorar les capacitats intel·lectuals en les persones amb síndrome de Down.

ESCRITORA

Maria Antònia Oliver

Mèrit acumulat

L'escriptora de Manacor, amb més de 40 llibres i una notable contribució a la vida cultural dels Països Catalans, va rebre ahir un merescudíssim Premi d'Honor de les Lletres Catalanes. És la quarta dona després de Mercè Rodoreda, Teresa Pàmies i Montserrat Abelló que rep el guardó.

EDITORIAL

La innovació és la sortida òptima

El Baròmetre de la Innovació a Catalunya calcula que més de la meitat de les empreses catalanes van fer alguna activitat innovadora al 2015, i que van dedicar més recursos a aquest capítol que no l'any anterior. El baròmetre també arriba a algunes conclusions interessants. Per exemple, que les empreses emergents són les més innovadores i que hi ha una clara relació entre aquesta aposta i la internacionalització. Un altre fet encoratjador és que durant el 2015 va augmentar la xifra d'empreses que van crear un departament de recerca i desenvolupament. Val a dir que aquesta aposta no implica crear nous productes, sinó millorar l'organització, la gestió i les tècniques de producció.

Les empreses que innoven, doncs, són més competitives. En exportar, resisteixen millor les crisis locals. I no només això: els llocs de treball que generen són d'alta qualitat i ben remunerats. Per tant, són activitats que generen activitat econòmica d'alt valor afegit i aporten més diners a la Seguretat Social. És el model que necessita la indústria catalana i que és oposat al que promou el PP. El govern en funcions necessita generar com més llocs de treball millor per aconseguir unes estadístiques presentables. Encara que aquests llocs de treball, com és el cas, siguin precaris i mal pagats en la seva majoria.

A Catalunya hi ha un corrent creixent que defensa que s'ha de tornar a apostar per la indústria. I no per la indústria tradicional ni pels sectors madurs, sinó per aquella que està vinculada a la innovació i el valor afegit. El govern espanyol, si no hi ha canvis profunds en els pròxims mesos, té altres prioritats. Unes prioritats que xoquen i s'oposen a les aspiracions de Catalunya.